

SZILÁGY SOMLYÓ

MEGJELENIK HETENKÉNT

Előfizetési díj:

Egy évre 8 Pengő, 1/2 évre 4 Pengő, 1/4 évre 2 Pengő,
számonként 20 fillér

Társadalmi és politikai hetilap

Felelős szerkesztő:

Dr. UDVARI JÓZSEF

Főmunkatárs: SOMLYÓI ELLER GIZELLA.

Hirdetések díja:

Hivatalos hirdetés félhasábig 6 pengő, nyíltér soronként 40 fillér. Állást keresők hirdetése 80 fillér.

Báró Jósika János főispán és dr. Gazda Endre alispán átvették a megye polgári kormányzását.

Történelmi nevezetességű eseményként írhatja fel a krónikairó a most már régi keretei közé leszűkült, de ismét magyarrá lett Szilágymegye évkönyveiben a november 25-ét: ezen a napon tért vissza a zilahi megyeházára a trianoni huszonkétéves istencsapás után az új magyar közigazgatás. Hétfőn délelőtt tették le a vármegyeházán a megyei és városi közigazgatás tisztviselőinek nagy része a hivatali esküt: a megyei központi igazgatás tényezői, a járási főszolgabírák és szolgabírák és a két város — Zilah és Szilágysomlyó — polgármesterei.

Most látszott meg, hogy a huszonkét-estendő idegen uralom milyen pusztítást vitt végbe a magyar intellektuelek soraiban: innen, a főlzabradult Erdélyből ugyszólván kevés tisztviselő akadt már, akiket be lehetett volna helyezni az állásokba s ezt a nagy hiányt az államkormányzat az anyaországbeli ki- és áthelyezésével pótolta. Régi és új emberek, egymás iránt való szerető és lelkes érzésben, a legtöbb az újdivatu magyarsajtós ruhában, — a szemnek is megkapó látványt nyújtott ez a történelmi felgyülekezés a vármegyeházán.

Báró Jósika János főispán mint a kormány bizalmi méltósága és dr. Gazda Endre alispán mint a megye első tisztviselője háta mögött az új magyar élet munkájára sorakozott fel a tisztviselők nagy serege.

Báró Jósika János

neve és egyénisége teljesen összeforrt a népkisebbségre juttatott erdélyi és elsősorban szilágysági magyarság életével. A román hatalomtartás idején a román parlamentben kisebbségi magyar képviselőnek lenni: áldozat volt. Az olyan férfi számára, mint amilyen báró Jósika János volt: erkölcsiében és anyagiakban egyaránt nagy áldozat. Kétségtelen, hogy a huszonkét-estendő kereszthordás ideje alatt voltak áldozatos magyarjaink, azonban Jósika János ezek között is nagy bőséggel vette ki részét a magyar fajtajáért hozott áldozatkészségből, nehéz vagyont adott oda a kisebbségi magyarság politikai, gazdasági és kulturális védővonalainak fölépítésére. Közéleti egyénisége súlyt jelentett, a születésével, neveltetésével járó széles látóköre, nagy tudása kiemelkedő szín volt az erdélyi kisebbségi magyar létben, amelynek egyik országos vezére és európai összeköttetésekben is egyik hivatott és becsült reprezentánsává tette őt a Sors. Nagyszerűen fölkészült politikussá, államférfiúi képességekben jelentkező egyéniséggé és pompás szó-

nokká magasodott ki a huszonkétéves nehéz, verejtékes kisebbségi magyar küzdelemben s nekünk, szilágyságiaknak, akik ciklusról-ciklusra szeretettel telített ragaszkodással küldtük őt be országgyűlési képviselőként a román parlamentbe magyar ügyért harcolni, — nekünk különös érték és haszon lett az ő főispánna történt kinevezése.

Dr. Gazda Endre alispán

ezé a mi szépséges Szilágyságunkké egészen. Ősi leszármazottja ennek az oly különösen vonzó, de amellet oly végtelen gazdag multu szilágysági földnek, amelyből lélekben sohasem lehet elszakadni annak sem, akit a Sors más országrészekbe sodor innen, — pedig, aki itt maradt, valósággal szerelmese lesz a Szilágyság hegyeinek, lankásdalu dombjainak és rónáinak. Dr. Gazda Endre itt született, a zilahi református nagy Kollégium jeles tehetségű diákjaként — s ezekre a diákevekre talán ma is a legbüszkébb! — itt, a dusereji ősi talajon készült föl az életre s majd az egyetemi évek után rövidesen haza sietett, a zilahi hegy-koszoru ölelésébe, hogy aztán tudásbeli és egyéniségbeli kiváló fölkészültségének birtokában már fiatal férfiúságának éveiben egyik élen álló és nagy jövőre hivatott vezető egyéniségévé váljon a megyének, még a háboru előtti béke-években. A trianoni bukás új szerepet és kötelességet juttatott az ő vezetésre született személye számára a népkisebbségi magyar életben. Az új — a terhes, a sorvasztó — magyar munkavállalás kálvinista egyházának hű szolgálatába állítja őt és egyházmegyéjének világi gondnoka, a Wesselényi-kollégiumnak is az egyházi diák szeretetével rajongó egyik gondnoka lesz, az erdélyi református egyházkerület igazgatótanácsosa lesz, vezetője, elnöke magyar társadalmi és gazdasági intézményeknek, az egész szilágysági magyarságnak pedig egyik megtörhetetlen akaratu, hajlíthatatlan gerincű, de mindig bölcs vezető egyénisége. Ezt a nemes, diszes multat, ezt a nagyon értékes szellemi és lelki fölkészültséget viszi most bele szeretett megyéjének kormányzatába nagy elhatározással és a siker bizalmával. És a megye lakosságának őszinte bizalmára!

Az eskütétel

egyszerű, de érzésbeli és lelki tartalommal mégis ünnepélyes keretek között ment végbe november 25-én. A megyei katonai parancsnokság részéről Barcsa ezredes is megjelent ezen a történelmi aktuson.

Az élénk óvációban részesített báró Jósika János főispán szólott meleg szavakkal az esküre váró tisztviselőkhöz, akiket e nehéz időkben odaadó és a közönség szolgálatára szánt munkásságra hivatott fel s örömét fejezte ki, hogy éppen a Szilágyságnak lehetett főispánja, mert hiszen őt szintén e föld szeretetéhez fűzi a két évtizedes kisebbségi sors minden közös szenvedése és munkája.

Azután a főispán bevette az esküt a megye első tisztviselőjétől, dr. Gazda Endre alispántól.

Az esküt tett alispán viszont a megjelent tisztviselőktől vette be a hivatali esküt s utána mélyen megható beszédben mutatott reá, hogy az isteni Gondviselés a legörömteljesebb jutalmat adta meg számára akkor, amikor őneki juttott osztályrészül, hogy az újra magyarrá lett Szilágymegye székházában ő indíthassa munkába az új magyar közigazgatás gépezetét. Nemcsak pontos és lelkiismeretes aktakezelést kér a tisztviselőktől, hanem ez időben ennél is fontosabbat: a gondjára bízott lakosság szociális érdekeinek lelkiismeretes és krisztusi szeretettől áthatott felkarolását, hogy átmenthessük a magyarságot egy szebb és nyugodtabb, termékeny magyar jövő számára.

Az alispán beszéde mély nyomokat hagyott az új tisztviselők lelkében.

Szilágysomlyón

ugyancsak november 25-én vette ki a hivatali esküt dr. Udvary József, polgármester a belügyminiszter által már kinevezett tisztviselőktől. Az eskü kivételénél jelen volt a katonai városparancsnok is, Lehoczky Andor alezredes.

A polgármester beszéd kíséretében a város igaz szeretetétől áthatott munkálkodásra kérte a tisztviselőket, az odaadó, becsületes összeműködésre, hogy az oly nagy nehézségek elébe állított várost a romok eltakarításán ne csak átmenteni, hanem építeni és gyarapítani is lehessen.

A tisztviselők nevében dr. Balta Zoltán, polgármesterhelyettes — főjegyző adott kifejezést a tisztviselői karnak a közönségre munkába való őszinte beállítására.

A Szent Erzsébet előadás nagy sikere.

Feledhetetlenül szép és impozáns keretek között zajlott le a ferenczrendi nővérek által november 24-én, vasárnap délután megrendezett Szent Erzsébet előadás. A katolikus kulturtermet zeuffolásiig megtöltötte a közönség. Megjelent a tisztikar is és a város minden számottevő előkelősége. Huszonkét év óta ez volt az első szívig-vérig ható, igazi magyar ünnepély, amelyen a hallgatóság és a szereplők minden szívdobbanása a szent magyar eszmény lelkesítő imáját hozsánnázták.

Az előadást a katolikus zeneiskola növendékei nyitották meg, akik *Cosma* nővér vezetésével a himnuszot játszották. *Lipcsy Gyula* plébános, pápai kamarás mély és szép gondolatokban gazdag beszédben méltatta magyarországi Szent Erzsébet erényeit, akit eszményképül választottak a szilágyosmilyói zárda intézet számára. A *Lipcsy Gyula* nemes, igazi papi egyéniségéhez méltó szép beszéde után kezdetét vette az előadás, amelynek minden egyes száma a kedves nővérek rendezői tehetségét bizonyította a műsor legművészeibb száma *Nádudvary Mimi* és *Kattra Mariska* melodramája volt. „A királyleány bosszúja” című kis szindarab, szereplői egytől-egyik jók voltak. Szent Erzsébetet *Ajtay Gizike* személyesítette meg oly szende bájjal és oly meghatóan játszotta az üldözött menyasszonyt, hogy sokszor könnyeket csalt a szemekbe. Főszereplők voltak még *Ujfalvy Makka* és *Fasékas Agnes* akik intrikus szerepeikben kiváló alakítást nyújtottak. Az udvarhölgyek a kereskedelmi iskolák növendékei és a következők voltak: *Ajtay Klárka*, *Furcsik Margit*, *Fasékas Eszter*, *Csinády Margit*, *Nagy Agnes*, *Tréger Ildikó*, *Török Rózsika*. Nagyon izéletes volt az udvarhölgyek stilizált magyar ruhája s ha már a ruhákról beszélünk külön meg kell említenünk *Ujfalvy Makka* csodaszép fehérrel himzett fekete ruháját, amelyben ez a fiatal tehetséges lány valóban uralkodónői jelenség volt.

A szép ünnepség az „Erdélyi induló” hangjai mellett ért véget és a közönség szíval a kellemes jóérzéssel oszlott szét, hogy érdemes volt eljönni a Szent Erzsébet előadásra.

A katonai közigazgatás megszűntével

A közbiztonság védelmét a rendőrkapitányság veszi át.

A m. kir. belügyminiszter az 1940. évi XXVI. törvényekkel a magyar szent koronához visszacsatolt keleti és erdélyi területeken fekvő huszonegy városban, köztük Szilágyosmilyón is m. kir. rendőrkapitányságot szervezett. November 26-án már meg is kezdték működésüket a

rendőrkapitányságok.

A m. kir. rendőrség hatáskörébe tartozó kihágási ügyekben a rendőri büntető bíraskodást elsőfokon a rendőrkapitányság vezetője vagy helyette a belügyminiszter által megbízott miniszter gyakorolja.

Havasi ballada.

Hogyan lesz családfentartó egy hétéves kis fiu.

Jancsika papája a legutolsó ember volt a cégnél. Még a ló is több és fontosabb személyiség volt nála, mert azt a főnök ur mindennap megvizitálta, hogy néz ki, fényesre kefélték-e a szőrét, kerek és jóllakott-e a hasa? ... de a Jancsika papáját nem vizitálták meg soha, övele nem törődtek, mert hát ő csak kocsis volt és nem ló, ember volt, aki ha kidöglik száz jobb pótlék akad, de a lovacska ... az már más ... azt nehezebb lenne pótolni, az állat, annak van értéke ... És így Jancsika papájának a bőre fakó volt, a hasa behorpadt, a gyomra korgó és üres, mert bár a ló és az ember egész nap hordozták az édes földi jókat, (kifit, vajot, csemegét, mindenféle fűszerszámot) az üzletfeleknek, a kocsis hajléka előtt soha nem állott meg ez a bűvös szekér. Az éhesen cairipelő négy kis emberfiókának jó ha kenyér akadt tátogó csőreibe.

Egyszer aztán, hogy-hogynem, még utolsó ember lett János, a kocsis. A végzet belépett a kis család életébe. A végzetet ezúttal egy

zsák krumplinak hívták, mely zsák krumpli eltűnt a szekérről. Elveszett, ellopták? Ó, ez a zsák krumpli! ... A főnök ur kijelentette, hogy ő tulajdonképpen egy jó ember, aki nem fordul a rendőrséghez, de egy ilyen megbízhatatlan fráter szolgálatára többé nem reflektál — és így máról-holnapra állás nélkül maradt János. És így lett belőle egy szám, a munkanélküli statisztika legutolsó száma.

Havasi ballada.

Ahogy ott áll a hivatalos szobában, szegény, segélyért jelentkező Munkanélküli János és ahogy elmondja történetét már nem is őszül, éhes arcu kocsis többé, hanem egy tragikus hős. Egyszer eltűnnek az íróasztalok, az aktasomók hófehér hegyekké duzzadnak, a sötét falak mintha mély, sötét fenyők árnyékát vetitnék... A szűk hivatali szoba helyett fent vagyunk a havasok között, ahol hófehér, göndör báránycsőrök nyakába úgy szól a csengő mint a hegyek istentiszteletének templomi ezüst harangja. Min-

ERZSÉBET KIRÁLYNÉ SZALLÓ

BUDAPEST IV., Egyetem-utca 5. a belváros központjában — Tiszta kényelmes szobák 4.— pensió 7.20 pengőtől. Étterem. Söröző. Polgári árak.

SENATOR CELOFILTER FÜSTSZÜRŐS SZIVARKAHÜVELY

den fehér itt, csak a szemekben lobog fekete gyűlölet, csak a szívekben ég vérvörös szenvedély... És hiába sűt be a hivatali szobába a kedves őszi napfény, mégis vak és sötét éjszaka van, mint tizenhat év előtt, amikor fent a Havason ömött a zápor és a — vér! A gyűlölet megölte a szerelmet. Az öregedő juhászgazda, vetélytáráát a fiatal pakulárt. És nemsokára bug az orgona a kis pakulár szerelmese esküszik a módos juhászgazdával. De a havasok nem titoktartók. És a juhászgazda, pár hónapos házasságát, gyilkosságért a börtönbe kerül „életfogytiglan.” A megvetett, üdözött asszonyt, a gyilkos feleségét János vette magához.

Már megint a rideg hivatali szobában vagyunk. A havasi ballada csak az ujságíróra volt hatással. Az urak, bár sajnálkoznak, de kimondják a szentenciát: János kocsis maga ítélte el történetével önmagát, mert így kiderült, hogy a felesége nem az ő felesége, gyerekei nem törvényesek és így csupán egy személyre szóló segítséget kaphat. És János busan lebállag. Ugy érzi valóban ő a legutolsó ember a világon.

Jancsika, a kis hős.

Hónapok teltek el a fent leírtak óta. És János nem jelentkezett a magyar hivatalban, mert hónapok óta eltűnt, kóborog valamere, munkát, állást keres, a családját semmit sem tud róla. A beteges asszony négy kis porontyával teljesen támasz nélkül van. De mégsem... mert hát itt van a Jancsika.

Jancsika a legidősebb gyermeke ennek a tragikus párnak. Hét éves. Még semmit sem tud a világról, az ugynevezett társadalmi rendről és előítéletekről. Nem tudja, hogy az anyja egy gyilkos felesége s nem érzi eulyát annak, hogy a nagy anyakönyvbe ő mint törvénytelen

Bárhol megjelent könyvet beszerez „Lázár“!

- Voltam szemorvosnál.
Szemüveget nem írt -
Krypton lámpát ajánlott!

Kiméli a szemét
a Tungstram
Krypton lámpa -
és kevesebb áramot
is fogyaszt!

HIREK

Szóma, ez a vers a tied november 15-e emlékére.

Betűket vetni papírra, aztán eltépni,
Csókolni valakit, aztán megütni
És lerombolni saját házainkat:
Olyan lenne most a hallgatásom.
Most már megszólal a néma,
Eddig még nem ismert hang.
Vajjon milyen lesz beszéde?
Félek attól, hogyha vége
Less a Csendnek, Hallgatásnak,
— Mert a szavak mélyre ásnak —
Már eltávolodom Tőled.
Te akartad, kell beszélmem!

Egy szót, mit elfelejtett mondani a szád,
Vagy tán nem is akart,
Vagy — mert, ő nem mondhatta —
Vártam mindég,
Egy megváltó, új életet adó drága szót.
Vége!

És ezért megfagy szájamon a hang,
Mikor igazán beszélmem kellene,
Rád nézek s a szájam busan legörbül
S a kiinduló beszéd visszagördül,
Le, honnan jött. És beszélnék a kapuk.

Lással, félelemmel s életet akarva,
Nyujtom feléd két szegény kezem.
Nincs más ajándékom, csak magam
És sokszor sirva, fájva érzem,
Hogy ez neked nem mindent,
Még sokat sem jelent.
Hogy Te csak éled, éled a jelent,
Utána kapsz minden örömmel
S egy perc jóidért elfelejtéd,
Elhagyod, amit öröknek,
Legszenvedőbb adhatok Neked.

Nézd, én nem bírom már ezt élettel, erővel!
Nézd, én fáradt vagyok,
És már ismerem arcát a Halálnak.

van bejegyezve. Nem érzi magát kitaszítottnak, megbélyegezettnek, csupán — éhesnek. És látja, hogy a többiek is ugyanezt érzik.

Jancsika csodaszép, okos és komoly, megismerte már az éhezés könnyeit. És ő szegényke, mivel gyenge még a munkára, ezeket a bus könnyeket, ezt a mennyei szép szenvedő arcocskáját használja kenyérkeresetre. Így csinálja: kiválasztja a hetivásárokon a legforgalmasabb helyet s megáll a járda szélén. Néz, nagy kék szemével, kutat, keres kétségbeesetten s aztán sirni kezd s zokog-zokog szivettépően. Addig sir amíg valaki, rendszerint valami jószívű nő vagy jóérzésű katona megszólítja:

— Miért sírsz fiacskám?

De ő csak sir tovább. Egészen addig emig egy kíváncsi embergyűrű veszi körül s mind többen és többen sürgetik, hogy mi történt vele? Ekkor könnyektől csukló hangon elmondja kis mondókáját:

— Edesanyám kenyérért küldött. Elvesztettem s husz lejt és nincs több pénzünk s tovább kutat a földön.

Az emberek egymásra néznek. Szívüket mint egy meleg cirogatás éri a részvét, a segíteni akarás. Hisz ez a pár szó vádirat is. Ellenük, a jóllakottak, a jólöltözöttek ellen. A társadalom ellen. S kicsit büntudatosan hullanak a husz leisek a Jancsika maszatos kezébe. S amikor az angyalarcú gyermek így „öszeszokogta“ magának a kenyérre valót és eltűnik, ők még ott maradnak. Jótékonyágban felolvadt mosollyal szinte kérkedőn nézve egymásra: „Ugy-e milyen jók vagyunk?“ S igazolva látják a jól elrendezett életüket. Megérdemlik. Jók!

Jancsika! Nem tudom ki tanított téged erre a nagyszerű trükkre. Jancsika gratulálók! Talán egyszer rájtavasztesz, hiszen olyan kicsi ez a város, s majd valaki — aki egyszer már megszánt, — másodszer a rendőrségnek ad át mint egy ravasz kis szélhámost... de én most nyilvánosan és ünnepélyesen jóelőre felmentelek. Mert nemcsak hős vagy, aki könnyekből sajátolsz egy család számára kenyeret, hanem bölcs is és emberismerő és csöpp kis szivedben több jószág, nemesség és eszertet van, mint mindazokéban együttvéve, akik neked alamiznát adtak.

Az én színeim már elfakultak,
Az én nyaram már őszbe hulló,
S az én beszédem már a hallgatás.
Látod, beszélni most sem tudok.
Megölted bennem a szavak erejét.
Sokszor önmagamtól megfutamok
S elrejttem arcom önmagam elöl.
Szemem a könnyel nagyon ismerős
S már önmagamnak sem panaszskodom,
A harcolásra már nem vagyok hős.
A bucsuzásra pedig nincs erőm,
Mert, Szóma, Te vagy két esztendő óta,
Napsfényem, borom, álmod, szemfedőm.

Somlyói Eller Gizella.

— Miklós-esti előadás október 6-án este Horthy kormányzó tiszteletére. A magyar nőegyletek ez évben is megrendezik a Miklós-esti műsoros előadásukat. Ez az előadás azonban sokkal nagyobb szabású lesz az eddigiekénél. Ugyanis a Horthy kormányzó Ófőmél-tósága névnapi tiszteletére rendezett ünnepségen a város vezetősége is részt vesz dr. Udvary József polgármester személyében, aki beszédet fog mondani. — A műsoron zene-, ének-, tánc- és prózai számok mellett vitéz Somogyváry Gyula „Virágember“ című dramolettje is színpadra kerül. A teljes műsort következő számunkban közölni fogjuk. Hiszünk, hogy ez az első Miklós-est fényesen fog sikerülni, annál is inkább mert a katolikus és református nőegyletek a város vezetőségével karöltve fáradoznak azon, hogy méltó külsőségekkel ünnepeljék meg honos szerző dísz kormányzónk névnapiját. — Az előadás után teát szolgálnak fel a nőegyletek tagjai. A jövedelmet természetesen jótékony célra, a szegények felségélyezésére fogják fordítani.

— A nótá vége... zsebtolvajlás. Alaposan ráfizetett a korosmai mulatságra Dács János szilágyosomlyói lakos, aki barátjával Korom István tizenkilenc éves szilágyosomlyói napszámmal egy pohár itókára tért be a korosmába. Egyik pohár itál a másikat követte s a vidám, nótás mulatság után egymást támogatva Korom István lakására tértek, hogy kialudják mámorukat. Dác, aki valamivel italozabb volt, azonnal ruhástul feküdt le és mihamar elaludt. Korom István felhasználva az alkalmat, alvó barátja zsebéből kimarkolt egy csomó pénzt, reggel titokban megszámlolta a lopott összeget, amely hatszáznegyven pengő volt. A lopott pénzzel korosmába ment és barátait pálinkával traktálta. Dác miután kialudta magát észrevette, hogy a pénzének jórésze hiányzik, azonnal a rendőrségre sietett, ahol bejelentette, hogy ezeröttszáz pengő volt nála, melyet 2 hold földjének eladási árában kapott s melynek majdnem felét ellopták. A m. kir. rendőrség azonnal megindította a nyomozást, amelynek során Korom István beismerő vallomást tett. Dr. vitéz Zsedenyi Kálmán m. kir. rendőrfogalmazó előzetes tartóztatásba helyezte s másnap a zilahi ügyészségre kísértette Korom Istvánt.

— Gyorsiró tanfolyam felnőttek részére. A ferenczrendi nővérek vezetése alatt álló kereskedelmi iskolában új év után gyorsiró tanfolyam lesz felnőttek részére. Jelentkezni máris lehet a zárda irodájában, ahol az érdeklődők bővebb felvilágosítást kaphatnak.

Amig én alszok.

a Darmoról dolgozik. Nyugodt alvását nem zavarja, mégis meghozza reggelre az enyhe és tájdatlan kiürülést. Kellemes hashajtó: **DARMOR**

— Új autóbussz megálló. A magyar királyi államvasutak központi gépkocsi üzeme a szilágyosomlyói m. kir. téli gazdasági iskola igazgatósága kérelmére december 1-től kezdődőleg Szilágyosomlyó és Percosen között, a téli gazdasági iskolautja és a zilahi országút találkozásánál „Szilágyosomlyói gazdasági iskola“ elnevezéssel új feltételes megállót rendeztesített. A menetjegy ára az iskolai megállótól a pályaudvarig 30 fillér. — Örömmel üdvözöljük a MAVAUT ezen intézkedését, amely a téli gazdasági iskola benépesítését és ezzel városunk idegenforgalmát van hivatva megkönnyíteni.

Könyvet kizárólag csak „Lázár“-tól rendeljen!

— A szilágyosomlyói M. Kir. téli gazdasági iskola december 1-én vasárnap délelőtt 8 órákor tartja évnyitó ünnepélyét. Az iskolába jelentkezők száma még mindig nem éri el azt a létszámot, ami a felfelvéhető tanulók száma. — Az iskola igazgatósága ezért a jelentkezési határidőt december 15-ig meghosszabbította. — Szomorú jelenség a gazdatársadalom részéről, hogy az Erdélyben jelenleg egyedül működő téli gazdasági iskola benépeai. Ése a felszabadult Erdély egész területéről nehézségekkel jár.

— Nagyvásárok. Zilahon a nagyvásárt december 4-5-én és Sülelmeden december 11-én tartják meg.

— Farkas Imre riportja Honthy Hannáról a Színházi Magazin legújabb slágere. Ebben a számban egyébként az illusztris nevek egész sora szerepel a riportok és cikkek élén. Hunyadi Sándor és Babay József mellett gróf Károlyi István, Somogyi Nusai és mások irtak a lap e heti számába. Érdekes és aktuális témáról ír egy társaságbeli uriaszony, arról, hogyan mulassanak a mai fiatalok. R riportok Zsazsa szegedi látogatásáról, a Bajor-Bókay premier előkészületeiről, a pendlítő Tolnay Kláiról és egész sereg érdekesnél-érdekesebb kép, hír, beszámoló a Vigadó nagy téli divatrevüjéről, prof. Röntgen tanácsai, tartalmas film-, társaság-, vice-, rejtvénymagazin és a gyermekek kedvence, a Kis Magazin egészíti ki a kitűnő új számot.

Van jó ember is!

A tél zuzmarás fogaival beleharapott az őszbe. Kimentem hát a piacra szétnézni a hizók között. Ugy számítottam, hogy egy kedvemre való mangalicát megragasztok.

Hát nem mondhatni volt mibe válogatni. mázasak, százötven, kétáz kilósak... De azon felül is! Egyik mutatósabb, mint a másik.

Amint legeltetem a szemem, — ez is jó volna, az is, — hirtelen megtorpantam.

— Nini! Az öreg Győri János!

Egy mutatós, feketeszőrű hizó hátát piszkálgatta az öreg a somfabetja végével.

— Aggyon Isten!

Az öreg megörült:

— Aggyon!

Paroláztunk.

— Hogy-hogy? — kérdeztem.

Az öreg megbiccintette a fejét:

— Csak.

Rábökttem a fekete jószágra:

— Arulja?

Ugy foghegyről kelleltenkedte kifelé:

— Próbálgatom...

Jobban szem alá vettem a hizót, mert meg tetszett a formája. Szinte hivalkodott a zairjával, szalonájával. Saccolgattam. Mit nyomhat? Egyszázötven kila... Inkább több.

Na, ez éppen nekem való. Mindjárt föl is kérdeztem:

— Mire mondja?

— Árába!

— Nyolevan?

János gazda összehuzta szemöldökeit:

— Maga akarná?

— Ha megegyezhetnék...

Mondani akartam még, hogy akkor nem kellene bejárnom az egész piacot... meg hogy egy füst alatt haza is hajtaná az esetben... de az öreg megrázta a fejét:

— Nizze! Magának nem adom sem áron fölül, sem áron alul!

— Hát árába?

— Abba se!

S oldalt fordult. Félbátat mutatott. Pipáját kivette a bajusza alól s verdesni kezdte a markába. Ezzel értelmelte, hogy továbbat hiábavaló minden diskurzus a hizó erányában.

Hát jó, gondoltam. Azaz, hogy éppenséggel nem jó, mert a rideg szótól bántva éreztem magam. Miért nem adja nekem? Attól fél, hogy nem tudom egyszerre kifizetni? Ezt meg is akartam tőle kérdezni, de elibém vágott:

— Nem magának való!

Nem nekem való?... Hát talán a főispán-nak?... S ezt nekem mondja az öreg?... De az, mintha semmisse történt volna közöttünk, oldalt bökkött a somfakotijával:

— Láttya azt a nagy akácát?

Arra néztem, de nem szóltam.

— Ott van egy százötven kilás tömött jószág. Azt vegye meg! En mondom. Az magának való!

Azzal hátatfordított, mert egy kupecforma ember formázni kezdte a fekete disznót, mire János gazda mindjárt ajánlgatta is:

— Nézze barátom, ha maga zeirt akar venni, akkor ez egyszer a tett-helyen jár! Ilyen állat nincs több a piacon!

En elfordultam s megnéztem az öreg által ajánlott mangalicát. Hát csakugyan érett, tömött jószág volt. Meg is vettem egy kis huzavona után s kifizettem.

Na, mostmár csak haza kellene hajtani. De erről az eladó hallani se akart. Neki más dolga van. Hát majd valamelyik dib dáboló ember vagy gyerek...

Térültem, fordultam s újból odakerültem az öreg Győri mellé. Na, tőkéljem el magam, most megmondom neki a magamét! Azonban várni kellett, mert egymás markát csapkodták a kupeccel:

— Nyolevan!

— Nyolevan!

Megegyeztek.

Amig a kupec a vételárat kiolvasta, azalatt szinte lélegzet nélkül mondta:

— Nyole hektó tengerit vettem én az őszön!.. Ilyen tengerit el.. Ettől még a keszeg is hájra jönne!

Azzal a rokkja zsebéből kiemelt egy maroknyi tengerit s azt szemenként átcsorgatta a kupec markába e szavakkal:

— Ha az uton ezt petyegteti, ennak a nyomán ugy elmegy ez a fekete, mint a bárány!

A kupec elkezelt.

Most aztán ki akartam tálni, de az öreg megelőzött:

— Láttam, hogy megvette azt a mangalicát. Okosan tette. Majd én hazabajtom.

S már indult is a nagy akáca felé...

Amint kiértünk a piacról, az öreg hirtelen fölmeresztette a mutató ujját:

— Ne szóljon egy szót se! Előbb hallgasson meg!

S a pipát félretaszította a szájában.

— Ugy van tucya, hogy én kettőt hizáltam ezidén. Egyet magamnak. Az otthon van. Az is feketeszőrű. Mert annak a bőre puhább!

Az meg belejátszik a jó szalonába. Annak vettem a nyole hektó tengerit. De már alig vna belőle valamicske. Az ott, — mutatott a kupec után, — csak most ismerkedett meg a tengerivel. Ma. Mert két ólam van nekem...

Százszéle egy cseppet mosolygóra huzódott:

— Ez a fekete cefrén hizott. — Mer nézze! Most olyan csodálatos világot élünk, hogy a rossz nyavalya belelopakodott még a gyümölcsbe is. Valami az, hogy a szél se rázza s mégis hullik. Alma, körte, barack, szilva... Hát vettem rá egy malacot. Ezt a feketét. S hogy felpendült?! Csoda!

Most értettem meg csak az öregot. Hát ezért nem adta nekem, mert cefrén hizott. Mégis van jó ember a földön. Van. Itt az élő példa. Az öreg Győri János.

Olyan vérbizsergető meleg kezdett azért szüremkedni a belsőmben, hogy szerettem volna az öreg kérges tenyerét megszorogatni. Na, majd otthon!

Utközben az öreg még jobban világosított:

— Mit gondolt volna maga énróllam, nmi kor föl bontják?... Mert már akkor mutatja! Hát még akkor, amikor a zeirját sütik? Süstörög, pörög, pattog, pukkadozik... Még jó, ha a bölér szemét ki nem lövi! Ha nem volnék, aki vagyok... De énrám nem mondhatja senki a faluban...

— Hát a kupec? — vettemm közbe.

— Az nem számít! Vesz, adja... Aztán ma itt, holnap Izsákon! Mint mondani szokták... De mi nem mátul fogva ismerjük egymást!

Hazaérkezve az öreg még elmondta a jövőbeli szándékát:

— Nizze! Ha érjük, jövőre négyet fogok be. Kettőt magunknak, mert a gyerekek irlgalmatlanul növekednek... kettőt meg eladóra, mert a féreg a gyümölcsösben egyre nyomóseabban keze uralkodni!

Egy jókarban lévő gyermekocsi megvételeire kerestetik. Cim: a kiadóban.

SZERETETTEL VÁRJA

A VISSZATÉRT TESTVÉREKET — A

„TÉLI BUDAPEST“!

50%-os vasuti, elszállásolási és egyéb kedvezményeket biztosító jegyfüzettel utazhat mindenki, 1941. február 28-ig Budapestre.

Bővebb felvilágosítással szolgálnak az összes

IBUSZ kirendeltségek.

Budapest VIII. Üllői ut. 60.

KÉRJE MINDENÜTT!

Egy szép rézlámpa eladó.

Cim a kiadóban.

GYÜMÖLCSOLTVÁNY

Földművelésügyi Miniszterium által engedélyezett és ellenőrzött oltvány-telepomról szépen fejlett és fajtiszta minőségben jutányosan kapható

FARMATI SAMU ügyvéd, gyümölcsoltvány telepéről. (Lakás cím: Magura u. 37. szám.)

Berlini Victoria

általános biztosító intézet felvesz Békés-, Szilágy-, Szatmár- és Biharmegye területére helyi és körzeti megbizottakat. Életleirásu ajánlatukat kérjük NAGYVÁRAD, postafiók 169 alá küldeni.

Egy gyermek vaságy

megvételeire kerestetik.

Cim a kiadóban.

Vennék!

használt, kisebb alaku íróasztalt, karosszékeket, könyvesállványt.

Csernai. — Pénzügyörség.